Ч. 164. Неділя 4 серпня (22 липня) 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть роау „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справа квоти. — Пруский проект закона на вивласнене Поляків. — Нові борби в Македонії.

Позаяк переговори австрийскої і угорскої депутациї квотової полишили ся безуспішні і закінчили ся лише сконстатованем, що внесене депутациї австрийскої цілком ріжнить ся від внесень угорскої депутациї, то — як вже доносили телеґрами — найвисша постанова рішила, що квота має полишити ся до кінця року 1907 така сама, як була доси, а то Австрия має платити до спільного буджету 65·6 процент, а Угорщина 34·4. В звіті австрийскої депутациї квотової сказано що до реченця, до котрого має обовязувати теперішна умова, що слідує: „Угорска квотова депутация поручає в предложених внесенях заключене угоди на час від 1 липня с. р. до дня 31 грудня 1916 р. Натомість австрийска депутация не хоче з своєї сторони маловажити ні високої вартости цілковитого порозуміня обох сторін, ні також тої вартости, яку мала би тривкість угоди, що має заключити ся на довший час. І депутация готова все, з забезпеченем однако інтересів сеї половини монархії, підпирати з цілою енерґією то стремлене. Однако супротив певного факту, що в тій хвили суть в ході переговори, котрі без сумніву будуть мати рішаючий вплив на дотеперішне квотове відношене, ніхто не може перед собою затаїти, що не було би пожаданою річию заключати угоду на довший час і що більше відповідало би цїли, коли би висота датків, якими кожда з обох половин монархії має причинити ся до покриваня кошту спільних видатків, була установлена лише до кінця сего року". — Відповідно до того бажаня найвисша постанова — як сказано — установила квоту лише до кінця 1907 року.

Пруске правительство, бажаючи скріпити німецкий елемент у всхідних провінциях, замешканих Поляками, рішило ся на остаточне, радикальне средство: примусового вивласненя. Дотеперішні способи обмеженя зросту польского, особливо рільничого населеня, були: діяльність кольонізацийної комісиї і заказ побудованя без призволу тоїж комісиї, яка зі взгляду на інтереси німецкости може не дозволити будувати ся кождому Полякови на своїм власнім ґрунті. Однак всї ті способи не помагали, а властиво ділали надто помало і неслідно.Ощадностию і пильностию Поляки видержують конкуренцию з німецкими кольоністами, а волїють радше переплатити землю, як випустити єї зі своїх рук, пятнуючи кождого, що важить ся продати рідний загін кольонізацийній комісиї, зрадником-запроданцем. Дійшло було до того, що статистика виказувала, що більше переходило землї з німецких рук у польскі, чим комісия кольонізацийна викупила від польских земельних властителїв. Тож пруский сойм ухвалив закон, що німецка земля може перейти тілько в німецкі руки. Та коли внаслідок сего діяльність кольонізацийної комісиї з конечности зменшила ся, не маючи до закупна польских земель, а парцелюючи тілько між німецких кольоністів землю, закуплену від німецких властителїв а надто, роздроблюючи німецку більшу посілість, стала сама шкодити своїй цїли, — тоді виринув проєкт насильного вивласнюваня польских дідичів. Той проєкт мають внести вже сеї осени в прускім соймі, як то потверджує „Köln. Volksztg." Однако про близші подробиці єго не зраджує ся в нїчім правительство. Правдоподібно, що в такій брутальній формі оно не відважить ся внести той антипольский проєкт, бо не узискало би для него більшости. Передовсім німецкі консерватисти, які складають ся переважно з властителів більшої посілости, не допустили би до того небезпечного для них кроку, бо раз зрушивши основне право незайманости приватної власности, социялісти могли би звернути відтак той спосіб і против німецких більших властителїв. Правительственний проєкт обмежить ся

13)

Шерльок Гольмс при роботї.

Нові оповіданя — Конана Дойле.

(Дальше).

— Чи маю й я піти з тобою?

— Ні, мій любий, я гадаю, що менї нинї тебе не потреба. Се слїдство певно не небезпечне, инакше я би не важив ся сам туди іти. Маю надію, що коли верну нинї вечером, зможу принести веселу вість, що я щось вдіяв для того нещасливого молодого чоловіка, котрий повірив ся моїй опіцї.

Було вже пізно, коли мій приятель вернув, а один погляд на єго зажурене лице дав менї пізнати, що єго надія, з якою він був вибрав ся, не здійстнила ся. Може добру годину займав ся своєю скрипкою, щоби успокоїти своє роздразнене. Наконець поклав скрипку на бік і розповів менї основно про свою неудачу.

— Все не веде ся, Ватзоне — не веде ся, як лиш може не вести ся. Я перед Лестредом не показав, що правда, своєї слабої сторони, але таки на правду менї здає ся, що ми на хибній дорозї, а правда по єго сторонї. Факти противлять ся вповнї ходови моїх гадок і моїм здогадам, і я дуже боюся, що анґлїйскі суди ще не дійшли до того ідеального пониманя, щоби давали моїм здогадам першенство перед материялом фактів, який призбирав Лестред.

— Чи ти був в Блякгіт?

— Так, я був там і переконав ся зараз, що небіжчик Ольдекр був собі досить простий характер. Фарлена батько пішов був шукати сина. Матір застав я дома. Єсть то легко дразлива жінка малого росту, з синими очима; она дрожить зі страху і обуреня. Розуміє ся, що она не припускає навіть можливости вини свого сина. Але судьба старого Ольдекра анї не зробила на ню несподїваного враженя анї не викликала жалю. Противно, она говорила з таким оґірченем о нїм, що мимоволї піддержувала здогади поліциї. Бо преці річ очевидна, що син чуючи таку бесїду про того чоловіка, мусїв набрати ненависти і відрази до него. — Він подобав більше на злобну хитру малпу як на чоловіка — казала она — а то було так вже від давна, він був такий ще молодий.

— А хибаж ви єго вже тоді знали? — спитав я єї.

— Авжеж, дуже добре; таж він тоді сватав ся до мене. — Дякую Богу, що я мала на стілько розуму і спекала ся єго та віддала ся за лїпшого, хоч біднїйшого чоловіка. Я була з ним заручена, пане Гольмс, коли довідала ся, як він мучив кітку в клїтцї, а мене тота єго лютість так обурила, що вже не хотїла з ним мати ніякого дїла. — Она почала шукати за чимсь в шуфлядї і виймила звідтам фотоґрафію молодої дами. Образок був страшно знищений і порізаний ножем.

— То моя власна фотоґрафія — сказала она.—Таку вернув він менї з проклоном в день мого весїля.

— Ну, — сказав я — але видко, що ви поволи помирили ся з собою, коли він вашому синови записав цїле своє майно.

— Анї мій син анї я не потребуємо нїчого від Джонаса Ольдекра анї за єго житя анї по смерти — сказала она дуже роздразнена.— Єсть ще Бог на небі, пане Гольмс, а той Бог, що покарав злого, об'явить також, що руки мого сина не винні сеї крови.

Я хотів ще хитрим способом видобути щось певного з неї, на що би можна оперти наші припущеня, але почув лиш таке, що доказувало би скорше лиш противність. Отже я забрав ся і пішов до Норвуд.

Діп Ден Гава то великий будинок з цегли в моднім стилю віль. Він стоїть трохи в глубинї а перед ним єсть город з лавровими корчами. Поза тим домом єсть подвіре, де стоять сяги дерева, місце де була пожежа. Я тут в записнику нарисував собі на борзї шкіц. Вікно на ліво то однієсеньке в Ольдекровій спальни. З улиці можна туди заглянути, як сам переконаєш ся — то більше менше одинока розрада, яка менї остала ся. Лєстреда не було, єго заступав єго вахмайстер. Они відкрили були якраз щось важного. Перешукуючи попіл спаленої купи дерева, знайшли спалені на вуголь кости і кілька металевих куснів. Сї послідні оглядав я старанно і переконав ся, що то були ґузики від штанів. На однім з них міг я навіть розпізнати імя „Hyams", фірму Ольдекрового кравця. Я перешукав відтак город і мураву довкола дому дуже докладно, чи не знайду де яких слідів. Але внаслідок великої посухи не було нїчого більше видко, як лиш то, що хтось тягнув якийсь більший предмет через низький бирючковий живопліт, що лежить в тій сторонї, як лежала купа дерева. Се все

тому до застережения кольонїзацийній комісиї права первокупна при всїх земельних трансакциях зі взгляду на вимоги підпираня німецкости у всхідних провінциях. Мимо загальної форми закона, розуміє ся, що комісия кольонїзацийна буде робити з него ужиток тілько при продажах землї межи Поляками. Польскі дневники потішають ся, що в Познанщині той привілей первокупна кольонїзацийної комісиї не вплине на зменшенє области польских властителїв, які будуть вистерігати ся всяких земельних трансакций, а тілько спричинить, при обмеженю дальшого побільшуваня земельної власности, зріст польского середного стану по містах. Натомість то нове право уважають за несумнївне народне нещастє в Західних Прусах, на Кашубах, Вармії і Мазурах, де будучність польского елементу лежала передовсім в розширеню земельної власности, а еміґрация до міст має переважно за наслідок знїмченє коли не в першім, то в другім поколїню. Для тих вже тепер загрожених Німеччиною сторін новий антипольский проект творить майже непоборимy небезпечність цїлковитого винародовленя.

В Македонії як не було так нема й доси спокою, помимо розпочатих державами реформ. Бійка болгарских, сербских і грецких ватаг з турецкими войсками повтаряють ся безнастанно, а убийства, підпали і рабунки руйнують край цїлковито. Про одну таку борбу в послїдних днях доносять телеґрами. В селї Нїкодім округа Велес в Македонії сполучили ся окружні ватаги з Велеса і Перелепу з сьвіжо прибувшою дружиною Івана Наумова. Там зібрали ся они на нараду над становищем, яке мали би заняти супротив вештаючих ся по околици сербских дружин. Депутация селян з Поменова, яка сприяла Сербам, запросила болгарских провідників на конференцию з шефом сербскої дружини Ґліґором, який перебував в Поменові. Однак то був підступ, що мав на цїли видати Туркам болгарских ватажків-комітаджіїв. Тож ледве запрошені явили ся в товаристві 50 людий зі свого табора на границиї села Поменово, привитали їх турецкі вояки карабіновою сальвою. Однак по короткій перестрілцї Болгарам удало ся повернути до села Нїкодим. — Того самого дня Турки розбили сербскі дружини під проводом Ґліґора і Бабунского. Підчас борби Сербів з Турками зайшла тих послїдних з заду болгарска ватага Івана Наумова в силї 60 людий. Мимо загадочної засїдки в Поменові, Болгари прийшли в поміч Сербам напираючи на Турків з цїлою силою. Однак сьвіжі турецкі віддїли зайшли Наумова з обох крил і тепер почала ся люта убийча борба, яка вирядивши богато шкоди по обох сторонах, тревала аж до смерку. Болгарским недобиткам удало ся втечи під ослоною ночи. Оставили на полю битви 73 полеглих; турецкі страти обчисляють Болгари на 300 людий. Була то найбільша борба, яку мали до тепер болгарскі ворохобники з турецким войском.

Новинки.

Львів, дня 3-го серпня 1907.

— **Іменованя.** Ц. к. краєва Дирекция скарбу іменувала офіциялами податковими в X. кл. ранґи контрольорів податкових: Льва Яблоньского, Ант. Угрина, Стан. Косцелецкого, Йос. Рахвала, Евст. Стахуру, Вільг. Валліна, Ад. Кремпушевского, Йос. Шпільчиньского, Стеф. Зембиньского, Юл. Подковича, Соп. Чапельского, Бол. Вонсовича, Ад. Ерихлеба, Стан. Чижиньского, Сем. Головатого, Ант. Кордецкого, Меч. Пестрака, Фридр. Пешля і Ів. Служевского; — дальше ад'юнктами податковими в XI. кл. ранґи цїдофіцирів: Петра Кубарка, Хаїма Тифета, Ал. Скливу, Фр. Шеллєра, Алекс. Клїнга, Володим. Гладкого, Макс. Зіса і практикантів податкових та провізоричних ад'юнктів: Стеф. Копцюха, Ів. Верхомого, Ів. Рароґевича, Густ. Бінека, Кар. Персовского, Фр. Брудняка, Альфр. Крижановского, Войт. Цвинара, Дан. Коритовского, Ром. Стопу, Фел. Левицкого, Ад. Тарнавского, Леоп. Пшевозьнїчка, Ів. Грабовского, Тому Когута, Ів. Кузьнара, Ів. Маєра, Каспра Пикаса, Григ. Целевича, Евг. Казанкевича і Стан. Стоклосу. — Ц. к. Міністерство торговлї іменувало офіциялів рахункових в департаментї рахунковім дирекциї почт і телеграфів у Львові Викт. Шварца і Ад. Фрічшого рахунковими ревідентами.

— **Краєвий Видїл** іменував: в концептовім віддїлї: укінчених правників Стан. Кузиньского і Йос. Скочиньского концептовими практикантами краєвого Видїлу; в статистичнім віддїлї: конц. практиканта маґістрату м. Кракова дра Каз. Біндакевича, пров. конципістом краєвого Видїлу: в рахунковім віддїлї: рах. ад'юнкта Мар. Натального рах. ревідентом; рах. офіцияла ґр. Адольфа Лося рахунковим ад'юнктом; рах. асистента Володисл. Войціцкого рах. офіциялом; рах. практиканта Ант. Цеслїка рах. асистентом; рах. аплїканта Григ. Пелехатого рах. практикантом; рах. диєтаря Адама Піоьтка рах. аплїкантом краєвого Видїлу; в краєвім шпитали у Львові: асистента при катедрі внутрішної медицини у львівскім унїверситетї, дра Вітол. Зембицкого хеміком краєвого загального шпиталю у Львові.

— **Дрібні вісти.** На улици Замковій у Львові напало вчера якихсь двох драбів на робітника Петра Шиманьского і коли один затккав єму уста, другий зрабував тимчасом годинник і полярес з квотою 30 корон. — З Реки доносять, що онеґди коло стациї Сузак вибух під товаровим поїздом динамітний набій, однако не зробив нїякої шкоди. Виновника замаху на поїзд не віднайдено.

— **Реформа середних шкіл в Росиї.** Росийский мінїстер просьвіти видав обіжник, що подає вказівки що-до загальних способів піднесеня научно-виховуючого рівня середної школи. Кождому учителеви припоручено мати точно обдуманий плян занять на цїлий рік і складати на початку року уложені проґрами педаґоґічній радї. Від учеників треба вимагати річевого знаня. Вимаганя мусять бути рішучі та означені, однак треба уникати дрібничности. Обіжник припоручає питати не поодиноких учеників, але цїлі кляси; припоручає також звернути особлившу увагу на потребу поважного, докладного вивченя історії Росиї та росийскої мови й лїтератури.

— **60.000 людий перед судом.** Управи сибірскої та забайкальської зелїзниці потягають до судової відвічальности цїле 60-тисячне населенє міста Іркутска за купованє сьвічок, про котрі знало, що они походять з крадежи. Як доносить „Сибірская Жизнь“, в часї слїдства виясненo, що зелїзничі сьвічки крадуть в такій скількости, яка заспокоює потреби не лише Іркутска, але й околичних сіл. Для поясненя треба додати, що вагони росийских зелїзниць осьвітлюють великими стеариновими сьвічками.

— **Найбільші тунелї в Европі.** Недавно викінчено довгий тунель у Европі, т. зв. Сімпльоньский, у Швайцариї, довгий на 19.724 метрів. За ним йде другий також швайцарский тунель, через котрий проходить зелїзниця крізь гору Ґотарда на протязї 14 990 метрів. Третий по черзї — тунель крізь Мон Сені — 12.200 метрів; инші альпейскі тунелї не доходять до 10.000 метрів. Великі тунелї є ще на італїяньскім шляху: Нова Ґенуя — 8.260 метрів, та маріямпольский в Сицилії — 6.480 метрів. Найдовший на сьвітї тунель є в Америці, в державі Кольорадо, в якім зелїзниця проходить на протязї 32.000 метрів. У нас в Галичинї є також тунелї. Найдовший з них має бути тунель між Воронянкою а Ясенем на границиї Галичини і Угорщини. На тім самім зелїзничім шляху є також два малі тунелї межи Яремчем а Микуличином. Перший з них лежить на розмежу сїл Яремче і Ямне і є довгий на 524 метрів, другий перед самим Микуличином довгий на 224 метрів. Велике число недовгих впрочім тунелїв є на новім шляху зелїзниці Самбір-Ужок.

потверджує очевидно погляд поліциї! Я мимо великої спеки сував ся довго по мураві, але остаточно був з того такий мудрий як і перед тим.

По тій неудачі пішов я до спальнї і став там все так само основно оглядати як подвіре і город. Слїди крови були дуже малі, майже незначні і мов би порозмазувані, але певно сьвіжі. Палицю забрала вже була поліция, але й на ній вже були слїди крови, лиш незначні. Що палиця належала до нашого клїєнта, нема й сумніву; він же сам то признає. На диванї видко було слїди обох мужчин, але не ще якоїсь третої особи, що знов єсть водою на млин противної сторони, котра зі свого боку збирає всї підозрінї моменти, підчас коли ми крутимо ся на однім місци.

Лиш один луч надії заблис менї — але й він дуже а дуже слабий. Я оглядав касу; то, що в ній було, було по найбільшій части виймлене і лежало на столї. Папери були впорядковані і всунені у великі куверти, котрі відтак запечатано. Поліция деякі отворила. О скілько можу оцїнити, папери, які там знаходять ся, не мають великої вартости, та й книга банкова пана Ольдекра не показує, мов би то майнові відносини єго були такі дуже знамениті. Але менї так щось здавало ся, як коли-б деяких паперів бракувало — і то може якраз найважнїйших — але я не міг їх знайти, мимо того, що я все за ними перешукав. Ся обставина, як би нам удало ся дїйстно поставити доказ, була би дуже великої ваги, бо противилась би якраз тому, що Лестред говорить; бо хтож би крав папери, котрі мали небавком дістати ся єму в спадщинї?

Наконець, коли я вже все надармо переглянув, попробовав я ще свого щастя з господинею. Она називає ся Лексінґтон, єсть малого росту, чорнява баба, мовчалива і недовірчива. Она могла би нам неодно сказати, як би хотїла, я кріпко о тім переконаний. Але она так мовчала як би якась воскова фіґура. Она отвирала двері пану Фарленови о пів до десятої, але волїла би, щоби їй була перед тим рука усхла. О пів до одинайцятої положила ся спати. Єї комната лежить по противній сторонї і она длятого не могла нїчого чути. Збудила ся, аж коли зробив ся крик, що горить. Пан Фарлен лишив капелюх і палицю в сїнех, то пригадує собі она зовсїм певно. Єї бідного доброго пана певно хтось убив. — Чи мав він ворогів? Ну, кождий чоловік має ворогів, але пан Ольдекр жив зовсїм здалека і сходив ся з людьми, лиш коли мав якийсь інтерес з ними. Ґузики она виділа і пізнала зараз добре, що они від того одїня, яке єї пан мав послїдного вечера на собі. Дерево було длятого, що через чотири недїлї не було дощу, дуже сухе і горіло як губка. Коли она прийшла, то все було вже одно огненне море і не можна було вже нїчого розпізнати. Але щоби горіло якесь мясо, того она не занюхала; не лиш она але й сторожа пожарна. О якихсь паперах і о приватних справах пана Ольдекра взагалї она не знає нїчого.

Отже так, мій любий Ватзоне, се основний звіт о моїй неудачі. А однак — а однак — він аж заложив свої худощаві руки з повного переконаня — я знаю, що то все брехня і видумка, я то відчуваю цїлою душею. Єсть щось в тім, що ще не вийшло на верх а що знає тота господиня. В єї очах видко було якусь таку зухвалість, яка буває у людий, що знають глубше якусь справу, але мовчать о нїй. Але думати і відчувати не поможе тут нїчого, Ватзоне; коли не будемо мати якогось особенного щастя, то бою ся, що Норвудска справа не знайде місця в дневнику наших успіхів, котрого зміст, як то предвиджую, буде скорше чи пізнїйше предложений терпеливій публиці.

— Але той чоловік не виглядає зовсїм на злочинця — запримітив я.

— То непевний спосіб доказу, любий Ватзоне. Пригадуєш ще собі того небезпечного убийника Берната Стівена, котрий в 1887 взивав нашої помочи? Чи був який чоловік, що виглядав би дитиннїйше і невиннїйше, як він?

— То правда.

(Дальше буде).

— Смерть під колесами поїзду. З Кимполюнґа доносять: Оногди в ночи поїзд ч. 2953 ідучи до стациї Дорнаватра, наїхав на шляху на якусь женщину, що переходила пiвперек шин. Колесо розторощило нещастній ліву руку, а крім того потерпіла она такі скалїченя, що вскорі померла в шпитали, куди ея перевезено. Назвища нещастної доси не розвідано.

— Конї на зелїзничім шляху у Львові. Товаровий поїзд ч. 165, що їхав передвчера з головного двірця на Підзамче, стрітив коло Клепарова цару селяньских коний, що пасли ся на зелїзничім насипі. Наполошені надбігаючим поїздом кониска, почали утїкати перед машиною вздовж шин і були би певно погибли, коли би машиніст, що добачив їх, не був вдержав поїзду. Конї зловлено і віддано в опіку міскому комісариятови.

— Дальший репертуар руского народного театру в Белзї. Саля „Народного дому“. Початок о 8 год. вечером. Білети продае торговля п. Окпиша. В неділю 4 серпня „Маруся Богуславска“, історична драма зі співами М. Старицкого. — Ві второк 6 серпня послідне представлене „Катерина“, опера в 3 діях Аркаса.

— Рабунок в поїздї. Як доносять росийскі ґазети, дня 29 липня с. р. виїхав з Київа до Волочиск пасажирский поїзд, в котрім їхав артельщик тростянецкої цукроварнї Михайло Королев. У ваґонї, де їхав Королев, помістилось кілька молодих людий, які довгий час піячили. Коли поїзд проминув Боярку, два грабіжники крикнули: „Бомбисти сюди! До дверий!“ Зараз же до ваґону увійшло шість людий з револьверами в руках. Два розбійники, які певне були ватажками шайки, кинули ся до Королева і почали стріляти до него з бравнінґів. Обливаючись кровю, артільщик упав на підлогу, не вспівши витягнути свого револьвера. Саме в той час двері ваґона відчинили ся і до ваґону увійшла кондукторска бриґада: двох молодших і один старший кондуктор. Они явили ся для контролї білетів і мусїли бути сьвідками рабунку. Побачивши, що Королев уже не може відбивати ся, розбійники нахилили ся до него і швидко стали скидати з него пояс Коли пояс уже був у них в руках, один розбійник крикнув: „готово“, а инший розбійник, підійшовши до бремзера Вестингавзена, припинив поїзд. Розбишаки швидко вискочили з ваґона і кинули ся втїкати в ліс. Як тільки поїзд прибув на стацию Фастов, раненого артельщика зараз же перенесено до зелїзничої ждальні і покликано лїкаря. Вияснило ся, що Королева ранено двома кулями: одна засгрягла в голові, а друга в грудях. Зараз же телеґрафічно дано знати до міста Василькова і звідтам вислано драґонів обшукати весь ліс до самої Боярки. Цілу ніч їздили драґони по лісї і задержали двох молодих людий, але поки що невідомо, чи мають они що спільне з рабунком. Виснило ся, що у Королева ограблено 30.000 рублів.

— Удар грому в парасолю. Дня 25 с. м. вибрав ся проф. Ґвадоґні з 52 німецкими та швайцарскими студентами на прогульку до озера Ляґо Маджоре в північній Італії. Нараз зірвала ся буря з громами та градом і прогульковці не мали де сховати ся. Отже маширували дальше серед зливи і громовиці по гостинци, коли нараз грім ударив в парасолю одного студента і звалив цілу громадку на землю. Перший очуняв директор і сконстатував, що 3 студентів у віці 26, 18 і 14 літ погибло на місци, а 4 потерпіли тяжкі попареня.

— Самоубийство старця. В домі при ул. Замарстинівскій у Львові відобрав собі вчера над раном жите, повісивши ся, 77-літний Ігн. Грос, бувший тесля. Причиною самоубийства мала бути довготревала недуга легких.

† Померли: Др. Михайло Дорундяк, адвокат краєвий, вельми діяльний і заслужений орґанїзатор народний, голова руских товариств в Борщеві, помер по довгій недузї в Борщеві дня 31. липня с. р. — Емілїя Стефановичева, вдовиця по бл. п. Симеонї Стефановичу, пароху в Довгім, померла в Кутах в 88-ім році житя. — Евгенія Криницка, ученица женьскої учительскої семінариї, померла в Самборі у 18. році житя. — Стефанїя Балицка, учениця III. року рускої учительскої семінариї у Львові, донька бл. п. Александра і Неонїлї з Ганкевичів, померла по короткій а тяжкій недузї в домі о. Михайла Ганкевича в Кутах старих.

Телеґрами.

Ішль 3 серпня. Кн. Фердинанд болгарский буде в неділю принятий Цїсарем Франц Йосифом на авдиенциї, а вечером від'їде.

Свінемінде 3 серпня. Речинець прибутя царя доси неозначений. Дожидають его тут в суботу або в неділю. Погода все погана. Царска фльота буде мусїла вплинути до пристани, замість полишити ся на отвертім мори. Стріча монархів відбуде ся імовірно між місцевостию Місдрой а Свінемінде. Німецка фльота супроводжаюча цїсаря Вільгельма числить 25 военних кораблів.

Льондон 3 серпня. Петербурґский кореспондент Timesa-а доносить, що роблять ся заходи в дипльоматичних кругах, аби відновити давний трицїсарский союз для взаїмної охорони інтересів Австриї, Німеччини і Росиї на близькім Всходї.

Льондон 3 серпня. „Daily Mail“ пише, що інтервенция европейских держав в Марокку єсть конечна і не дасть ся відложити.

Париж 3 серпня. Розійшла ся поголоска, що Каза Блянка обсаджена вже француским моряками. — Міністер справ заграничних Пішон заявив супротив одного із дневникарских справоздавців, що вчера порозумів ся телеґрафічно з перебуваючим в Карльсбадї президентом кабінету п. Клемансо в справі зарядженъ, які мають бути пороблені, аби приневолити султана Марокка до цїлковитої сатисфакциї за різню в Каза Блянка.

Франкфурт 3 серпня. Frankfurter Ztg. доносить, що войскова акция Франциї в Марокку буде переведена в порозуміню з Німеччиною.

Танжер 3 серпня. Султаньскі войска одержали приказ, аби здержали ся в поході против Райсулїого. — Вісти з Каза Блянка доносять, що положене в прочих портах не єсть некористне і не видко там несупокоїв. Кольонїя француска в Каза Блянка найшла охорону на анґлійскім корабли, а в містї лишило ся лиш кілька членів француского консуляту.

НАДІСЛАНЕ.

Плуги до ораня, нової системи, випробовані і з порукою по 11 і 12 зр. (22 і 24 К).

Колїсницї до плугів, колеса цїлком зелїзні по 8 до 10 зр. (16 до 20 К).

Плуги цїлком зелїзні до садженя і підгортаня картофель, дуже добрі по 12 — 16 — 20 зр. (24 — 32 — 40 К).

виробляє

Іван Плейзя
в Турцї під Коломиєю.

Хто хоче скріпити своє здоровле в пречудній гірскій околици в місцевости Ослави Білі, котра положена від Делятина 9 клм. і де єсть в місци почта, торговля враз з реставрациєю, кругольня крита, купелї і всякі инші вигоди, а удержане о много дешевше як по инших місцевостях кліматичних — нехай зажадає близшої інформациї, котрої уділяє торговля в місци.

К. Петровский і Спілка.

Як плекати і доглядати садовину

коли хоче ся мати з неї дохід.

Підручник для властителїв садів, селян, міщан і учителїв. З 21 рисунками в текстї.

Написав **Василь Породко.**

Цїна 50 сотиків.

Можна купити в книгарнях: Тов. ім. Шевченка Ставропигійскій і у автора в Коломиї ул. Коперника ч. 24.

Прошу прислати **3 К 60 с.** а вишлемо Вам:

1. Жите сьвятих — оправлене.
2. Добряньского Обясненіе служби Божої.
3. Справа в селї Клекотинї.
4. Сьпіванник церковний під ноти.
5. Унїя церковна.
6. Лихий день
7. Тато на заручинах.

В книгарни коштують ті книжки **7 корон 60 с.**

Адреса: Антоній **Хойнацкий,** книгар
Львів, ул. Арсенальска ч. 6.

— ТОВАРИСКА ЗАБАВА — „Розмова цьвітів“. Звістна з своєї рухливости фірма пп. Кавчиньского і Оберского у Львові (ул Кароля Людвика ч. 7) видала своїм накладом в рускім язиці нову товариску забаву під поданим заголовком. Ґадки на 64 карточках, уложив п. Денис Сумик. Видане представляє ся дуже хорошо, а забава займаюча і цікава. Хто купить, не пожалує. Набувати у накладців.

— Лише 1 корону стоїть річник 1905 „ДОБРИХ РАД“. Зміст: 388 порад, 94 рисунків, 101 допитів, а 138 поучаючих афоризмів.— Річники з минувших лїт продають ся за половину цїни. — Передплата на 1906 рік 2 К. Адреса: „Добрі Ради“ — Стрілецкий Кут (Буковина).

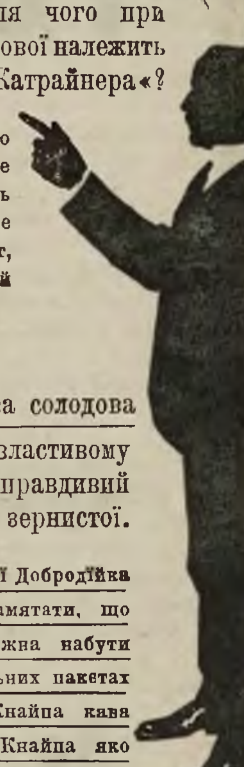
Ласкава Пані Добродійко!

Чи Ви знаєте для чого при закупні кави солодової належить виразно жадати »Катрайнера«?

Для того, що без виразного жаданя Катрайнера паразите ся на се, що дадуть Вам якусь безвартостеву імітацию не маючу всїх тих прикмет, котрі одиноко має правдивий »Катрайнер«.

А лише тилько
Катрайнера Кнайпа кава солодова
завдяки свому властивому витворови посїдає правдивий смак і аромат кави зернистої.

Затим просимо: Ласкава Пані Добродійка зволят докладно собі запамятати, що правдивого Катрайнера можна набути тілько в замкнених оригінальних пакетах з написсю »Катрайнера Кнайпа кава солодова« і подобієм О. Кнайпа яко маркою охоронною.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ІПОЛИТ СЛИВИНЬСКИЙ

Спілка промислова і будівляна з огр. пор.

виробляє і має в запасі

в своїх фабриках виробів керамічних в Дрогобичи і в Ряшеві

1. дахівки толочені фельцовані (француські)
2. дахівки тягнені фельцовані, 3. карпівки,
4. цегли всілякого рода, як дуті фасонові, складннові, звичайні і т. д.
5. дрени і всілякі инші вироби керамічні

Річна продукция 15,000.000 штук.

Товар доборовий. Ціни умірковані.

Замовленя приймає: Бюро центральне Спілки: Львів, Кадецка 6, ч. тел. 528.
Управительство фабрики в Дрогобичи і в Ряшеві.
Спілка кредитова будівничих: Львів, Гетманьска 12, ч. тел. 686.

Кредит особистий для урядників, офіцирів, учителів і т. д. Самостійні товариства щадничо-позичкові урядників уділяють під найкористнійшими услівями і на довголітні сплати позички особисті. Адреси консорциї подає безплатно Zentralleitung des Beamten-Vereines, Wien I., Wipplingerstrasse 25.

БІЛЄТИ ІЗДИ

на всі зелізниці

краєві і заграничні

продає

Аґенция зелізниць держ. Ст. Соколовского,

Сьвіжий Мід

(есеровий курапийний найлучший, твердий або плинний, патока) в власних пасік 5 клґ. 6 К 60 сот. оплатно.

Коріневіч, ем. учит.

Іванчани п. л.

Інсерати

принимає

Аґенция дневників

Ст. Соколовского

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).